

Η ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΗ εκλογή του Μπαράκ Ομπάμα ως 44ου Προέδρου των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής είναι πολυσήμαντη. Και λέμε πολυσήμαντη γιατί ο καθένας βλέπει στο πρόσωπο του νέου προέδρου των ΗΠΑ την αλλαγή που για χρόνια περιμέναμε. Την αλλαγή από τους εγκληματικούς πολέμους του Μπους με συνέπεια των δαπανηρών αυτών πολέμων να συμπαρασύρουν σε κατάρρευση ολόκληρο το χρηματοπιστωτικό σύστημα του πλανήτη. Στο πρόσωπο του Ομπάμα βλέπει κανείς ότι επιθυμεί. Την ελπίδα των καταφρονεμένων και κατατρεγμένων όλου του κόσμου, την οικολογική ισορροπία, την ειρήνη και τον όρκο πίστης στον Άνθρωπο και τις αξίες του Πολιτισμού των Πατριαρχών της Αμερικανικής Δημοκρατίας. Σχεδόν όλοι από την Αυστραλία μέχρι την Ελλάδα και την Κέννα, μοιάζουν να πιστεύουν ότι ο Ομπάμα θα βελτιώσει τη ζωή τους. Ο Ομπάμα με την εκλογή του έγινε η μετουσίωση των ελπίδων πολλών ανθρώπων. Βρίσκεται στις προσευχές τους. Να πετύχει πέρα από την πολιτική του θεάματος στην πραγματική πολιτική, των πολέμων, την οικονομική κρίση και να διορθώσει την ιστορική ανισότητα μεταξύ των φυλών. Θα μπορέσει όμως ο Μπαράκ Ομπάμα να κάνει αυτό το θαύμα;

ΟΠΟΙΟΣ νομίζει ότι στα διεθνή αλλά και στα δικά μας εθνικά θέματα θα έχουμε μια θεαματική αλλαγή προς το καλύτερο θα πρέπει να προετοιμάζεται για την απογοήτευση. Γιατί ο πόλεμος είναι στη φύση του αμερικανικού ιμπεριαλισμού, συστατικό στοιχείο της ύπαρξης και εργαλείο για την επέκταση και εδραίωση της κυριαρχίας του. Γιουγκοσλαβία, Αργανιστάν, Ιράκ και όλα δείχνουν πως στην αλυσίδα των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων ένας ακόμα ματωμένος κρίκος θα προστεθεί, το Ιράν. Είναι λοιπόν δυνατόν ο Ομπάμα να σταματήσει τους πολέμους αφού αποτελούν στοιχείο ύπαρξης της Υπερδύναμης; Όσο και να θέλει ο άνθρωπος δεν μπορεί. Θα μπορέσει ο Ομπάμα να δικαιώσει τον Κουρδικό λαό που αγωνίζεται για ανεξάρτητο Κουρδι-

α πόψεις

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

στάν στη νοτιοανατολική περιοχή της Τουρκίας; Ούτε να το σκεφτεί δεν θα του το επιτρέψουν τα μεγάλα αμερικανικά συμφέροντα. Γιατί αν οι Κούρδοι κάνουν κράτος στη νοτιοανατολική Τουρκία που βρίσκεται το κυριότερο μέρος του κατεχόμενου Κουρδιστάν, χωρίς αμφιβολία θα διαταράξει τις υπό αμερικανική εκμετάλλευση περιοχές των πετρελαίων και θα δημιουργήθουν τέτοια προβλήματα που η οικονομία των ΗΠΑ θα επη-

ση του Διεθνούς Δικαίου και της Ηθικής. Και αυτό το βλέπουμε σε κάθε νέα διεκδίκηση της Τουρκίας στο Αιγαίο που τελειώνει σε άμυνα της Ελλάδας για την κυριαρχία της ακεραιότητα, κάτω από τα μισόλογα και τις υποκριτικές αερολογίες της Ουάσιγκτον. Και ενθαρρύνεται από τις ΗΠΑ η αρπακτική διάθεση των στρατοκρατών της Αγκυρας γιατί ταυτίζεται με την κοσμοκρατορική εξωτερική πολιτική τους. Γι' αυτά τα

Ο Κόσμος δεν θα Αλλάξει

ρεαστεί πολύ σοβαρά και κάτι τέτοιο η Υπερδύναμη δεν το επιτρέπει.

ΑΛΛΑΖΕΙ κάτι για την Ελλάδα μετά την εκλογή στις αμερικανικές εκλογές του Μπαράκ Ομπάμα, του πιο ευφυέστερου, του πιο ευαίσθητου και του πιο καλύτερου πολιτικού της Γης; Θα τηρήσει ο καλός Πρόεδρος των ΗΠΑ τις υποσχέσεις του για λύση των ελληνοτουρκικών διαφορών με τους κανόνες του Διεθνούς Δικαίου; Θα τηρήσει το λόγο του στο Σκοπιανό ότι μια λύση αμοιβαία αποδεκτή στο ζήτημα της ονομασίας είναι προϋπόθεση της καλής γειτονίας; Θα αλλάξει με τον Μπαράκ Ομπάμα δραστικά προς το καλύτερο η πολιτική της Υπερδύναμης στα εθνικά μας θέματα; Μη βιαστούμε να απαντήσουμε γιατί το παρελθόν των εκάστοτε κυβερνήσεων των ΗΠΑ, είτε προοδευτικών είτε συντηρητικών, περιέχει χρήσιμα διδάγματα. Πάντα τα συμφέροντα των ΗΠΑ, άσχετα αν κυβερνούν Δημοκρατικοί ή Ρεπουμπλικάνοι, ακυρώνουν τις όποιες υποσχέσεις και υποχρεώσεις της Αμερικής απέναντι στους συμμάχους της. Είναι αυτό ένα σενάριο που επαναλαμβάνεται μονότονα από τις ΗΠΑ για μισό αιώνα τώρα, κατά παράβα-

συμφέροντα της Υπερδύναμης από τα μέσα του περασμένου αιώνα, η πατρίδα μας υπέστη τις γνωστές πιέσεις μέχρι και με την απειλή πολέμου (casus belli) στα κρίσιμα προβλήματα του Αιγαίου και της Κύπρου και γενικότερα των σχέσεών της με την Τουρκία. Σήμερα που τα ανατολικά σύνορα της Ευρώπης με την έγκριση κρατών διορυφών τους έχουν γίνει μια απέραντη αμερικανική βάση προστίθενται στην πατρίδα μας και οι πιέσεις για Σκόπια και για Κοσσυφοπέδιο, αφού η πατρίδα μας μετά την ενεργειακή συμφωνία με τη Ρωσία έπαιψε να είναι ο πιοτός διορυφώρος της Αμερικής. Έτσι οι ΗΠΑ με την προώθηση της Τουρκίας σαν υπερδύναμη στα Ανατολικά σύνορα της Ευρώπης και με την προσθήκη κρατών διορυφών του θα μπορούν αντί της Ρωσίας να έχουν τον πλήρη έλεγχο στην Ευρωπαϊκή Ένωση, την μεγαλύτερη οικονομική απειλή των ΗΠΑ, μετά τον κομμουνισμό. Και κανένας Ομπάμα δεν μπορεί να σπάσει αυτά τα ζωτικά συμφέροντα των ΗΠΑ στα Ανατολικά σύνορα της Ευρώπης. Έχουν δίκιο όσοι διατηρούν επιφυλάξεις για την προεκλογική έξαρση φιλελληνισμού του Μπαράκ Ομπάμα.

ΤΟ ΝΕΟ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟ

δόγμα που ακολουθούσε πιστά η κυβέρνηση του Μπους είχε διαγράψει από το Σύνταγμα της Αμερικανικής Συμπολιτείας τον όρκο πίστης στον Άνθρωπο και τις αξίες του Πολιτισμού των Πατριαρχών της Αμερικανικής Δημοκρατίας και επιδιδόταν στο γνώριμο «παιχνίδι» του, την εξόντωση των λαών που η κακή τους μοίρα τους έθεσε υπό την κυριαρχία της «Κατάρας της Ασίας». Άρχοντας του φόρου οι ΗΠΑ του Μπους, που μεταχειρίζονταν τον κόσμο σαν ένα γιγαντιαίο πεδίο μάχης για τον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας», απάγοντας, συλλαμβάνοντας και βασανίζοντας υπόπτους «χωρίς να τιμωρείται», οι δε κανόνες του Διεθνούς Δικαίου ήταν κατά τον Μπους «αέρας φρέσκος». Η αυτοκρατορική πολιτική του Μπους είχε αχρηστεύσει τον ΟΗΕ, ο οποίος ανεχόταν παράνομες πολεμικές επεμβάσεις και δεν μπορούσε να κλείσει μεγάλες πληγές, όπως το Κυπριακό, το Παλαιστινιακό, το Νταρφούρ και τη Τσετσενία. Όσο για την κόλαση του Ιράκ και το δράμα του Αφγανιστάν ήταν σαν να μην υπήρχαν για τον ΟΗΕ. Πολλές εκατοντάδες χιλιάδες είναι τα θύματα του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας» που έπαιξε η αυτοκρατορική δύναμη του Μπους με τον κατασκευασμένο αντίπαλο και οι πολίτες αισθάνονταν ανασφαλείς σε κάθε σημείο του πλανήτη. Και το ερώτημα που θα λάβει απάντηση τους ερχόμενους μήνες είναι: Κατά πόσο ο καλός Ομπάμα έχει τη δύναμη να πιέσει ή να πείσει το στρατιωτικό κατεστημένο της χώρας να αναθεωρήσει την αυτοκαταστροφική του εξωτερική πολιτική; Παιδιά ηρεμήστε, γιατί ο Ομπάμα δεν εκλέχτηκε Πρόεδρος του κόσμου αλλά Πρόεδρος της Αμερικής και έχει ευθύνη πρωταρχικά απέναντι στους πολίτες του. Δεν μπορεί λοιπόν όσο και να θέλει ο άνθρωπος να πετάξει τον παλιό κόσμο στον κάλαθο των αχρήστων και να ξεκινήσει τον καινούργιο. Γιατί η ευθύνη ένιαντι των πολιτών του τού επιβάλλει πρώτα τα συμφέροντα της Αμερικής και όταν διατηρείται την προστασία της Αμερικής και έχει ευθύνη πρωταρχικά απέναντι στους πολίτες του. Δεν μπορεί λοιπόν όσο και να θέλει ο άνθρωπος να πετάξει τον παλιό κόσμο στον κάλαθο των αχρήστων και να ξεκινήσει τον καινούργιο. Γιατί η ευθύνη ένιαντι των πολιτών του τού επιβάλλει πρώτα τα συμφέροντα της Αμερικής και όταν διατηρείται την προστασία της Αμερικής και έχει ευθύνη πρωταρχικά απέναντι στους πολίτες του. Δεν μπορεί λοιπόν όσο και να θέλει ο άνθρωπος να πετάξει τον παλιό κόσμο στον κάλαθο των αχρήστων και να ξεκινήσει τον καινούργιο. Γιατί η ευθύνη ένιαντι των πολιτών του τού επιβάλλει πρώτα τα συμφέροντα της Αμερικής και όταν διατηρείται την προστασία της Αμερικής και έχει ευθύνη πρωταρχικά απέναντι στους πολίτες του. Δεν μπορεί λοιπόν όσο και να θέλει ο άνθρωπος να πετάξει τον παλιό κόσμο στον κάλαθο των αχρήστων και να ξεκινήσει τον καινούργιο. Γιατί η ευθύνη ένιαντι των πολιτών του τού επιβάλλει πρώτα τα συμφέροντα της Αμερικής και όταν διατηρείται την προστασία της Αμερικής και έχει ευθύνη πρωταρχικά απέναντι στους πολίτες του. Δεν μπορεί λοιπόν όσο και να θέλει ο άνθρωπος να πετάξει τον παλιό κόσμο στον κάλαθο των αχρήστων και να ξεκινήσει τον καινούργιο. Γιατί η ευθύνη ένιαντι των πολιτών του τού επιβάλλει πρώτα τα συμφέροντα της Αμερικής και όταν διατηρείται την προστασία της Αμερικής και έχει ευθύνη πρωταρχικά απέναντι στους πολίτες του. Δεν μπορεί λοιπόν όσο και να θέλει ο άνθρωπος να πετάξει τον παλιό κόσμο στον κάλαθο των αχρήστων και να ξεκινήσει τον καινούργιο. Γιατί η ευθύνη ένιαντι των πολιτών του τού επιβάλλει πρώτα τα συμφέροντα της Αμερικής και όταν διατηρείται την προστασία της Αμερικής και έχει ευθύνη πρωταρχικά απέναντι στους πολίτες του. Δεν μπορεί λοιπόν όσο και να θέλει ο άνθρωπος να πετάξει τον παλιό κόσμο στον κάλαθο των αχρήστων και να ξεκινήσει τον καινούργιο. Γιατί η ευθύνη ένιαντι των πολιτών του τού επιβάλλει πρώτα τα συμφέροντα της Αμερικής και όταν διατηρείται την προστασία της Αμερικής και έχει ευθύνη πρωταρχικά απέναντι στους πολίτες του. Δεν μπορεί λοιπόν όσο και να θέλει ο άνθρωπος να πετάξει τον παλιό κόσμο στον κάλαθο των αχρήστων και να ξεκινήσει τον καινούργιο. Γιατί η ευθύνη ένιαντι των πολιτών του τού επιβάλλει πρώτα τα συμφέροντα της Αμερικής και όταν διατηρείται την προστασία της Αμερικής και έχει ευθύνη πρωταρχικά απέναντι στους πολίτες του. Δεν μπορεί λοιπόν όσο και να θέλει ο άνθρωπος να πετάξει τον παλιό κόσμο στον κάλαθο των αχρήστων και να ξεκινήσει τον καινούργιο. Γιατί η ευθύνη ένιαντι των πολιτών του τού επιβάλλει πρώτα τα συμφέροντα της Αμερικής και όταν διατηρείται την π